
GLEMMER DU

TÅRNBY KOMMUNES LOKALHISTORISKE TIDSSKRIFT

NUMMER 1 | JANUAR/FEBRUAR 2012

EN TØMMERUPDRENG FORTÆLLER / DEL 3

Livet i landsbyen i slutningen af 1930'erne

FORSIDEILLUSTRATION:

Billedet er taget mod øst udfor Jan Zibrandtsens barndomsvej. Til venstre ses Hans Clausens gård, villaen til højre var dengang ejet af kusk Carl Blom fra Amager Mølle, gården til højre var ejet af A. Ahrensberg. Bemærk at træerne er kalket hvide pga. mørklægningen under besættelsen.

Foto: Jan Zibrandtsen, 1942

KILDER:

Jan Zibrandtsens erindringer
Stads- og lokalarkivet.

ISSN 1397-5412

Tidsskriftet "Glemmer du" er udgivet af:

©Tårnby Kommunebiblioteker, Stads- og lokalarkivet.

Redigeret af: Inger Kjær Jansen

Layout: Anne Petersen

EN TØMMERUPDRENG FORTÆLLER/ 3

Livet i landsbyen i slutningen af 1930'erne

Jan Zibrandsen fortsætter ber sin fortælling om livet i Tømmerup i slutningen af 1930'erne.

Første del blev udgivet i Glemmer du nr. 4, 2010, anden del nr. 1 i 2011.

De kan begge downloades på arkivets hjemmeside.

Isakgården, Tømmerupvej 60 Ca. 1940

LANGS TØMMERUPVEJ

Overfor kroen ligger Cornelius Christensens ejendom. En trelænget, velholdt ejendom, der bebos af ejeren, hans hustru og deres børn, heriblandt sønnen Kaj, der deltager i gårdens drift. Cornelius Christensen er medlem af den store Christensen-slægt, der sidder på flere gårde i Tømmerup.

Den næste ejendom stadig på vejens nordre side tilhører et andet medlem af Christensen slægten nemlig Hans Christensen, der havde fem sønner og en datter. De tre sønner sidder alle hver på en gård i Tømmerup og datteren på et gartneri. Hans søn Chrilles Christensen bor på gården og deltager i gårdens drift.

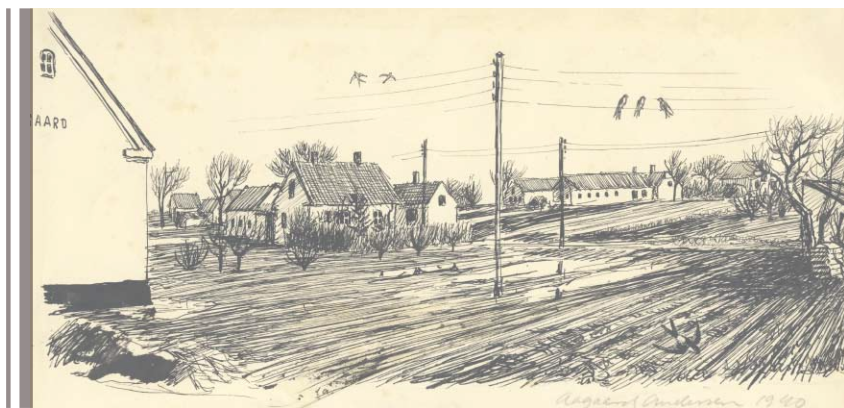
Gården er trelænget og strå-tækt på de to længer. Endvidere er der en rød ladebygning af træ, der synes relativt ny-bygget.

Vi passerer nu hovedgrøften, som om foråret lige efter tøbrud, nærmest var som en fossende elv - set med drengeøjne.

JENS ENSPÆNDER OG LIND

Efter hovedgrøften går der en lille vej ned til to små næsten sammenbyggede ejendomme til hørende henholdsvis Hans Lind og Jens Jensen. Jens Jensen og hans hustru har en ugift søn Edvard Jensen boende, der

deltager i gårdens drift, Jens Jensen har i sin tid tjent som soldat ved trænkompaniet og fortalte gerne herom, når han fik mulighed for det. Jens Jensen havde ikke mere jord end han kunne drive det med en hest. Hans tilnavn i folkemunde var derfor: Jens Enspænder. På den anden ejendom bor som nævnt Hans Lind og hustru sammen med deres søn Jørgen Lind og hustru og disses tre børn Kaj, Frede og Johanne. Det er bestemt ikke nogen stor ejendom, og dog bor her tre generationer sammen. Det har krævet mere end almindelig tolerance at få dette til at fungere. Jeg gik i Tømmerup skole sammen med Kaj Lind.

Tegning af gavlen på Tømmerupgård samt bagved liggende huse og gårde. Tegnet af maleren Aagaard Andersen, 1940

Til Linds ejendom førte to veje, dels den lille fællesvej fra Tømmerupvej og en lille stikvej fra Skelgårdsstræde på den anden side af ejendommen. Det var ikke ualmindeligt, at børn og unge, der skulle fra Tømmerupvej til Skelgårdsstræde skød genvej gennem porten og over gårdspladsen til Linds ejendom og ind gennem deres lade, hvorefter man var ude på stikvejen til Skelgårdsstræde. Denne trafik foregik upåagtet gennem flere år.

De to gårde ligger på relativt små lodder og har derfor ofte to afgrøder om året, f.eks. tidl. kartofler og gulerødder, rød-

beder og efterfølgende blomkål, eller flere hold radiser i løbet af sommeren. Ofte meget arbejdskrævende afgrøder, så der var arbejde til de flere generationer, der boede på de små brug.

TØMMERUPGÅRD

Tilbage på Tømmerupvej ligger der et ældre og ikke særligt vel vedligeholdt hus, der engang har rummet søndagsskolen. I daglig tale kaldes huset "Det gule Palæ". Uvist hvorfor. Nu bor familien Christiansen til leje i huset. Familien består af far og mor og børn af tre forskellige kuld.

Tømmerupgård, Tømmerupvej 78 tilhørte Albert Jørgensen. Ca. 1977

Huset ligger på en parcel, hvor der er plads til en lille forhav og et udhus. Jeg gik i Tømmerup skole sammen med børnene Christian og Knud.

Herefter kommer vi til Tømmerupgård, der er en af byens største gårde. Hjemme omkring gården ligger dog kun nogle små parceller. Gårdens øvrige tilliggende finder vi i Kongens små Enge.

På Tømmerupgård bor Hans Jørgensen og hustru som den ældre generation og sønnen Albert Jørgensen og hans hustru Emma som den yngre generation og deres tre børn.

Emma Jørgensen havde oprindeligt tjent hos mine forældre og været min barnepige i mine yngste år. Gården er en stor og velholdt firlænget ejendom med en særskilt beliggende stor ladebygning mod Tømmerupvej. I haven ligger et grønmalet lysthus.

Langs Tømmerupgård fører en vej til Skelgårdsstræde og gårdens staldlænge ligger betænkeligt nær ved vejen, der udfør det ene hjørne af længen slår en lille bue, der gør vejen temmelig uoverskuelig. En nærmere undersøgelse viser dog også, at man i sin tid har

P.B. Clausen på gårdspladsen med sin hest. Tømmerupvej 84-88. Ca. 1910

bygget ud på vejens areal således, at det var nødvendigt for en tidl. ejer i 1864 at erhverve en lille parcel på 150 m for at undgå nedrivning af et hjørne af staldlænger.

Hans Jørgensen hørte til byens kendte mænd og han havde været sognefoged. Hans ord havde stor vægt i forskellige forsamlinger.

SKELGÅRDE

Den næste gård på Tømmerupvejens nordre side tilhører Hans Clausen, der bor her med sin ugifte søster. En anden søster er gift med Alfred Christensen, der arbejder hos Hans Clausen. Da de blev gift, blev der fraskilt en parcel på vejens modsatte side, hvor der blev bygget et hus til de nygifte, der på det tidspunkt ikke var helt unge. De fik sammen datteren Joan. Huset var efter datidens forhold ganske flot i halvanden etage. Alfred Christensen deltager fortsat i gårdens drift. Et nyt eksempel på, at flere familier kan leve af gårdens drift.

Hans Clausen havde byens eneste tyr, der stod til almindelig disposition. Så af og til

så man en mand komme trækende ad Tømmerupvej med en ko, der skulle bedækkes. Selve seancen foregik bag gårdens staldlænge, og ofte stod byens drenge på afstand og så andægtigt til. Andre gårde havde en orne. Så når søerne var i løbetid, var det ind i grissekassen med soen og op på enspændervognen og af sted.

I haven til Hans Clausens ejendom lige i vejskellet stod et stort, dejligt kastanietræ. Når vi om efteråret var på vej hjem fra skole, var det fristende at samle de nedfaldne og mahogniagtige kastanier op og tage dem med hjem. Nogle blev til tændstikmænd og dyr, men de fleste blev gemt og glemt for at blive fundet ved vintertide og smidt ud.

Til Clausens ejendom hørte der jord på begge sider af Tømmerupvejen, og ejendommen var sammen med Ahrensbergs ejendom på vejens modsatte side de første ejendomme i Skelgårds ejerlav.

AHRENSBERG

Anders Ahrensbergs ejendom er en af de få ældre ejendomme, der er beliggende på Tømmerupvejens søndre side. Ejendommen er en ældre, trelænget gård, der ligeledes har jord på begge sider af vejen. Anders Ahrensberg og hustru hører til de ældre indbyggere i byen, og han var for sit vedkommende ikke særligt begejstret for tidens nymodens tiltag. Han fik en gang tilbudt betaling med en check. Hertil svarede han, at han ikke ønskede at modtage

sådan en væksel. Da han fik forklaret forskellen på en check og en væksel, svarede han kort, at det kunne han ikke tage sig af. På flere af byens gårde var grise-stalden og hestestalden ikke adskilt. Således også hos Ahrensberg. En nat rev en hest sig løs og kom hen til grise-stien, hvor den bed ryggen over på en af de små grise. Hesten, der i øvrigt ikke var nogen skønhedsåbenbaring - meget kantet og langhalset - hed derefter kort og godt "menneskeæderen".

Luftfoto af Bakkegården. Ca. 1950

BAKKEGÅRDEN

Langs med Ahrensbergs gård løber en privat fællesvej, der et stykke oppe på marken svinger mod syd forbi Bakkegården og videre op til markerne.

Ad denne vej kan man via forskellige markveje komme til St. Magleby. Bag Ahrensbergs gård ved den private vej ligger et hvidkalket hus i to etager, der beboes af Karl Blom og familie samt hans gamle mor. Karl Blom er kusk på Amager Mølle og kommer på en stor del af Amager med møllens tospændervogn. De fleste gårde har jo ved køb eller salg af fourage kontakt med møllen.

Den private vej fører videre til Bakkegården, hvor Edvard Jørgensen med familie bor. De har en datter Ina. Edvard Jørgensen har overtaget gården efter sin far Peter Jørgensen, også kaldet Peter Jørgen på bakken til forskel fra Peter Jørgen i dalen. Bakkegården er en slags "udflyttergård" på Tømmerupvejens søndre side. Det er en firlænget gård med gode grundmurede bygninger med meget af jorden beliggende omkring gården. Edvard Jørgensen er kendt som en ivrig jæger, og han husker og synger

gerne mange af de gamle amagersange.

GADEKÆRET

Tilbage på Tømmerupvejen kommer efter Clausens gård "Kærvejen", der fører ned til Skelgårdenes gadekær. Her kørte man ned med vognene om foråret og efteråret, når hestene skulle have vasket benene og vognene skulle have skyllet hjulene. I meget tørre somre var det ikke ualmindeligt, at man kørte en stivvogn eller en ladvogn ud i kæret for en kort periode for at undgå, at hjulene "faldt i staver". Det vil sige, at egerne faldt ud af hjulet på grund af udtørring.

Endvidere var kæret branddam. Hvert andet år kom Tårnby kommunes brandvæsen og holdt brandøvelse. Ved den lejlighed fik de nærliggende kartoffelmarker en gang vand.

Omkring 1940 blev gadekæret som et nødhjælpsarbejde til afværgelse af arbejdsløsheden uddybet. Efter at være blevet tømt for vand, blev mudderet blev kørt bort, og kæret blev gravet dybere og reguleret. Til brug herfor blev der udlagt tipvognsspor, og det udgravede

Oversvømmelse i lergravene i Tømmerup.

Foto: Jan Zibrandtsen, 1943

materiale blev på små tipvogne kørt ned i de nærliggende lergrave. Tipvognene blev skubbet med håndkraft.

Gadekæret var også meget besøgt af akvariefolk, der kom for at fiske dafnier, hvoraf der var virkeligt mange. Nogle fiskede så mange, at de tørrede dem på rammer, som de lagde ud i solen, medens de fiskede. De tørrede dafnier blev brugt som guldfiskekoder. Hvert forår fangede vi salamandre, haletudser og hundestejler. Dengang var der ingen miljøproblemer. Om sommeren sejlede vi med legetøjsskibe, og jeg husker, at der enkelte gange var nogle,

der badede i kæret.

Når frosten kom, var gadekæret fuldt af skøjteløbende børn.

I gammel tid var gadekæret udlagt til fælles vanding. Når kreaturerne om aftenen blev drevet hjem fra den fælles græsning på fælleden, blev de drevet forbi gadekæret, hvor de blev vandet, inden de blev fordelt på de forskellige gårde. På tilsvarende måde om morgenen inden de blev drevet ud på fælleden.

Overfor gadekæret er der for nylig af Luthersk Missionsforening opført en ny bygning til søndagsskole og missionsvirksomhed. Søndagsskolen er opført på en parcel, der er udstykket fra gårdejer Edvard Christensen "Lavgård" tilhørende lod. Der er endvidere opført en træbygning med cykelstativer og toiletter.

SKELGÅRDSSTRÆDE

Fortsætter vi ad Kærvejen kommer vi til Skelgårdsstræde, hvor husene og gårdene ligger meget tæt. De enkelte parceler er meget små, så jorden må udnyttes effektivt.

Det første hus, vi møder, er

Drenge udenfor Jan Zibrandtsens barndomshjem, yderst til venstre Jan Zibrandtsen bror, Jørgen. I baggrunden ses Luthers Missionsforenings bygning. Foto: Jan Zibrandtsen, 1943

ikke særligt stort. Det består af en lille stue, soveværelse, beskedent køkken og forstue. Endvidere et lille udhus og hønschus. Der er næsten ingen have til.

Her bor Anders Nielsen, der tidligere har ejet ejendommen, der ligger på strædets modsatte side. Men på grund af tidernes ugunst måtte han forlade ejendommen, og han fik arbejde ved Koma Løg, der den gang havde store marker på Amager med hollandske blomsterløg. Hans kone hjalp ofte min mor med rengøringen eller, når vi havde gæster.

I det næste hus, stadig på strædets sydlige side, bor Oluf Nielsen med familie. Huset er ikke meget større end det foregående hus, og også her hører der en meget lille have til. Oluf Nielsen arbejdede hos mine forældre i flere år.

FRU PERSSONS KØBMANDSBUTIK

I det næste hus bor den tredje af byens købmænd, nemlig gamle fru Persson. En kraftig, ældre dame, som nok kunne sætte sig i respekt. Det til købmandsbutikken hørende hus

var ved stadige “knopskydninger” blevet udvidet ad flere gange og bestemt ikke efter en nøje forud fastlagt plan.

I huset boede også hendes søn, Poul, med familie. Poul Persson drev en vognmandsforretning og var samtidig meget fingernem og lidt af en tusindkunstner. Han kunne i en snæver vending reparere en bil. Han opfandt en særlig iskarrusel til brug om vinteren på gadekærsisen. Han forsynede en fræser med et særligt skær således, at den kunne bruges til at skære tørv med på strandlægget om efteråret. Senere forlod han vognmandserhvervet og lejede jord forskellige steder til

grøntsagsdyrkning.

Hans mor drev som sagt købmandsbutikken, hvor der størrelsen taget i betragtning, var et meget stort varesortiment, spændende fra kolonialvarer samt petroleum over øl og læskedrikke til fløjtekedler, sutsko og legetøj. Butikken var faktisk stoppet med varer. Ved aftens-tid samledes mange af mændene i strædet til en stille aftenbajer i købmandsbutikken. Så kom Poul Persson ind fra privaten og deltog i snakken.

Til jul var det til butikken hørende vindue pyntet i bedste juleudstillingsstil med små huse med lys i, en kælkebakke og et lille tog, der kørte rundt.

Husvildebarakkerne i Tømmerup. Ca. 1935

Så kom alle nabolagets børn og trykkede næserne flade mod vinduet. Jeg mener at vide, at det var sønnen Poul, der var den opfindsomme arrangør af panoramaet. Poul Persson havde tre børn, Kurt, der var ældre end mig og to døtre Ruth og Jytte, der var yngre.

Når man skal begrunde, hvorledes en by af Tømmerups størrelse kunne ernære tre købmænd, må man retfærdigvis huske, at en stor del af fru Perssons kundegrundlag var beboerne i den nærliggende husvildebarak. Her boede, når den var fyldt, 16 - 18 familier ofte meget børnerige, og deres nærmeste indkøbsmulighed var fru Persson.

HOS "SIRENEN"

Overfor fru Perssons ejendom ligger et pænt og velholdt lille jordbrug, der nu ejes af Edvard Nielsen, søn af Niels Nielsen, der som tidl. nævnt bor ved siden af Laurits Andersen på Tømmerupvej. Ejendommen består af et pænt, grundmuret stuehus med kælder og 1. sal med temmelig høj rejsning, således at det bliver et af by-

Sirenen opsat på Edvard Nielsens ejendom.

Foto: Jan Zibrandtsen, 1943

ens højeste huse. Endvidere er der to ældre og mindre udlænger. Edvard Nielsen driver lidt gartneri med mistbænke og ellers almindeligt frilandsgartneri.

Fra og med den tyske besættelse af landet den 9. april 1940 blev der indført bestemmelser om mørklægning og en særlig varsling af forestående luftangreb ved brug af luftsirener. Disse sirener blev opsat på høje bygninger, således at så mange som muligt kunne høre luftalarmerne. Sirenen for Tømmerup og Skelgårde

blev opsat på Edvard Nielsens ejendom. Måske fordi den var den højeste, men det var ikke den mest logiske placering. Det ville have været på Tømmerup Kro, der også er en høj bygning, og som er beliggende midt i byen. Der blev aldrig givet nogen forklaring på sirenens placering.

Men efter den dag sagde alle “nede hos sirenen”, når man talte om Edvard Nielsen, og hans datter Jytte hed herefter “Sirene Jytte”.

Skelgårdsstræde er en meget smal vej udlagt i den gamle vejbredde for fællesveje, nemlig 6 alens bredde svarende til 3,75 meter. To smalle hestevogne kan lige passere hinanden.

Efter Perssons ejendom slår vejen et lille sving. Den næste ejendom, hvor familien Tønnesen bor, er bygget lidt ud på vejens areal. Det tog man ikke så nøje i gamle dage. Til Tønnesens ejendom hører en lille have og en ganske lille tofte på få hundrede kvadratmeter.

PETER CHRISTENSENS GÅRD

Den næste ejendom tilhører Peter Christensen, der er søn af den tidl. omtalte Hans Christensen, og gift med sin kusine Emma, datter af Edvard Christensen “Lavgård” på strædets modsatte side.

Peter Christensens ejendom har et lille stuehus og to længer (stald og lade). Ud mod strædet var der et plankeværk. Det hyggelige stuehus indeholdt gang, køkken og fadebur, stue og to soveværelser. I stalden er der plads til to heste, en ko og nogle grise. Det er nok til, at der om vinteren er tilstrækkelig varme til at optø porrer, rosenkål og grønkål, og til, at man kan sætte kartofler til forspiring i det tidlige forår.

Gårdens mødding lå på strædets modsatte side, således at man skulle køre tværs over strædet med hvert eneste læs møg fra stalden. Bag møddingen lå et lille sortmalet hønsehus med hønsegård.

Til gården hørte en lille have og en lille tofte, der blev brugt til plantestreg om foråret, til lidt grønsager om sommeren og til kuleplads om vinteren. Til gården hørte endvidere en

parcel i det, der kaldtes Tømmerupsfælleden.

Peter Christensen havde to flotte røde heste, formentlig en krydsning mellem frederiksborgere og fjordheste. Peter og Emma Christensen havde to sønner, Tage og Verner. Tage og jeg var jævnaldrende, vi blev meget gode venner, og vi kom meget hos hinanden. Når mine forældre var ude på besøg, kom Tage gerne om aftenen, og vi spillede matador sammen med min bror.

De matrikulære forhold i strædet var meget specielle. En lille stikvej førte således fra Kærvej forbi bagskellet af nogle af de før nævnte ejendomme frem til Peter Christensens ejendom. Vejen var helt tilgroet med græs, og jeg har aldrig set nogen benytte den. Men man kunne tilsyneladende ikke enes om at nedlægge vejen og dele vejarealet mellem de tilstødende parceller.

TØNNES JØRGENSEN

Efter Peter Christensens ejendom kommer Tønnes Jørgensens gård, der ligeledes er trelænget med plankeværk mod strædet. Også her bor der tre

generationer, nemlig Tønnes Jørgensen og hustru samt deres datter og svigersøn Otto Nielsen og deres to sønner Poul og Leif. Ejendommen var ikke særlig stor. Tilliggen-det omkring gården var meget lille bestående af en have og lille tofte. Endvidere hørte en parcel i Kongens store Enge til ejendommen. Det var ganske flot, at der på denne ejendom kunne leve tre generationer.

EDVARD CHRISTENSEN ”LAVGÅRD”

Lige overfor denne ejendom går en lille stikvej ned til husvildebarakkerne. Derefter følger den sidste gård i Skelgårdsstræde ejet af Edvard Christensen “Lavgård” til forskel fra Edvard Christensen “Højgård”. Det er en mindre trelænget ejendom med plankeværk mod strædet. Det meste af ejendommen er opført af træ, og det er efter mit skøn en af de ældste ejendomme i byen. Til gården hørte en mindre tofte, den parcel ved gadekæret, hvorfra søndags-skolen var udstykket samt en parcel i Kongens Enge. På ejendommen boede som sagt

Edvard Christensen og hustru samt deres ugifte datter Karen. Endvidere havde de en gift søn Christian, der var sporvognsfunktionær. Edvard Christensen dyrkede meget smågrønt som persille, radiser, tidlige gulrødder og rødbeder. Det var en familie, der helt og holdent levede for deres grønsagsdyrkning, deres torveture og priserne på torvet.

MIT BARDOMSHJEM

Vi er nu fremme ved vejen, der dels fører ned til Hans Linds ejendom og dels forbi Tømme-

rupgård tilbage til Tømmerupvejen.

Her kommer vi efter Kærvejen til mine forældres ejendom, Selve gården er firlænget med stråtag. Der er to ladelænger og en staldlænge samt et stuehus med tre skorstene. Der er to boliger. Skorstenenes antal var ikke uden betydning i gamle dage. Endvidere lå der bag gården en ældre bygning med spåntag, som oprindeligt havde været en selvstændig ejendom, og jeg har fået fortalt, at den havde været bolig og værksted for den stedlige hjulmager.

Jan Zibrandtsens barndomshjem, Tømmerupvej 90.

Foto: Jan Zibrandtsen, 1942

En staldbygning på Tømmerupvej med mødding foran. Gården var ejet af A. Ahrensberg. Ca. 1920

Bygningen var noget medtaget da mine forældre overtog gården, og den blev brugt som svinehus og hønsehus.

”RIGSDAGSMANDEN” - OG HANS FAMILIE

Skjult bag vores have boede Hans Hansen og hans to søstre Karen og Olivia. De var alle tre ugifte. Deres far var ”Rigsdagsmanden” Peter Hansen. Han, der havde været medlem af sognerådet, var meget fremsynet og gjorde en stor indsats i arbejdet for anlægget af Kongelundsvejen i begyndelsen af 1920’erne.

Hans Hansens ejendom var

trelænget med et plankeværk mod indkørselen. I gården stod en rigtig gammel vandpost af træ med en flot svungen pumpestang af jern med en rund kugle i den ene ende. Stuehuset havde en lille tilbygning mod haven, der udgjorde storstuen. Fra gangen kom man til venstre ind i et lille køkken, hvor der bagved var en meget lille stue, hvor man spiste og opholdt sig til daglig. Til højre var dagligstuen med den bagved liggende storstue. Endvidere var der et par soveværelser. I staldlængen var et lille karlekammer, et velforsynet værksted samt en lille stald med plads til to heste, en ko

og nogle grise. Endelig var der en lade med vognport og retirade. Foran gården og lige ud til Tømmerupvej og naboens have lå møddingen. Ikke altid lige behageligt for naboen om sommeren. Det gav anledning til nogle skærmydsler og henvendelser fra naboen, hvortil Hans Hansen en gang svarede: ”Vil Du have, at jeg skal flytte møddingen ind i storstuen.”

På væggen i gangen hang en telefon helt fra telefonens barndom. Den bestod af en lille kasse med en tragt til at tale i og en løst hængende klap, som man holdt for øret. På siden af kassen sad et håndsving, som man brugte, når man skulle ringe op til centralen, der hed Magle, hvor man bad telefonistinden om det nummer, som man ville ringe til. Når samtalen var færdig, ringede man af ved at dreje på håndsvinget.

Hans Hansens far “Rigsdagsmanden” havde været en meget driftig mand og havde i tidens løb tilkøbt en del jord, således at ejendommen efter sin brugsstørrelse havde et pænt jordtilliggende. I Hans Hansens tid blev en del jord imidlertid solgt fra. Ved selve

gården lå en smal, langstrakt lod mellem mine forældres ejendom og Edvard Lindgreens ejendom.

Fra gammel tid har der været en kirkesti, der forløb fra Tømmerupvej gennem Hans Hansens gårdsplads og videre ned til lergravene mellem min fars ejendom og Hans Hansens ejendom. Ad den sti kunne folk fra Viberup og Skelgårde, der ville søge til Tårnby kirke, spare lidt vej og komme lettere til Præstefælledvej, der førte til kirken. Min far og Hans Hansen blev en gang i slutningen af trediverne enige om at pløje stien op. Da havde den ikke været brugt i mange år.

Hans Hansen havde en foxterrier kaldet “Lady”. Hvert år i januar måned, når hundetegnet skulle fornyes, fik karlen besked på at gå en længere tur med “Lady” ned til politistationen på Amager Landevej ved Korsvejens skole, en lille tur på 7 km. Så det kunne let tage en formiddag. Hundetegnet var et lille messingskilt, som hunden principielt skulle bære i halsbåndet. Afgiften for hundetegnet var 10 kr. for mindre hunde, d.v.s. hunde, der målt

fra fodsål til skulderbladets overside ikke var over 42 cm. For større hunde var afgiften 20 kr. For at være berettiget til den lave hundeskatt måtte man hvert år fremstille hunden for politiet, for at den kunne blive målt. Så derfor måtte "Lady" hvert år en tur på politistationen for at spare de 10 kr., der var mange penge den gang.

Hans Hansen hed i folkemunde "Smukke Hans", fordi en af hans søstre en gang kom for skade at omtale ham som vor smukke broder.

Hans Hansen kom meget på Dyrehavsbakken hver sommer, hvor han var en hyppig gæst i sangerindepavillonen "Bakkens Hvile". Her stiftede han bekendtskab med to af syngepigerne Adda og Oda. De besøgte hver sommer Hans Hansen og hans to søstre. Når eftermiddagskaffen var drukket, og medens søstrene gjorde klar til aftenmaden, gik Hansen sammen med Oda og Adda en spadseretur gennem byen hen til kroen. Det var et særegent syn at se Hans Hansen, der var lille af statur og temmelig kraftig, komme gående med de to syngepiger, en på hver side. Adda

og Oda var nemlig begge temmelig høje og storbarmede, som syngepiger jo bør være.

Der havde fra gammel tid været en meget nær familiemæssig forbindelse mellem tidligere ejere af mine forældres ejendom og Hansens ejendom. Vi havde således en ret til at færdes gennem Hansens gårdsplads for at komme til kulepladserne bag vores gård, hvilket kunne være en fordel om efteråret. Hansens havde til gengæld en ret til at færdes langs vores staldbygning og videre ad markvejen forbi gadekæret for at komme til f. eks. købmanden.

Erindringerne fortsætter og afsluttes i næste nummer af Glemmer du, der kommer til marts.

Vi ønsker alle vores læsere et rigtig godt nytår.

De to flagmænd er fra venstre Edvard Christensen, ”Højgård”, og til højre Ole Olsen, ”Tømmeruphøj”. 1935

HENVENDELSE & ÅBNINGSTIDER

Hvis du har billeder, oplysninger eller andet af lokalhistorisk interesse, så henvend dig til Stads- og lokalarkivet.

VI HAR ÅBENT

Mandag til torsdag: Kl. 10 - 19
Fredag: Kl. 10 - 17
Lørdag: Kl. 10 - 15
Søndag 1. oktober - 31. marts:
Kl. 10 - 15

STADS- OG LOKALARKIVET HAR DESUDEN UDSILLINGER PÅ:

Kastrupgårdssamlingen
”MIDT PÅ AMAGER” & ”KASTRUPGLAS”
Tirsdag til søndag 14.00-17.00
Onsdag tillige 14.00-20.00

Plyssen Amager Strandvej 350:
PERMANENTE OG
SKIFTENDE UDSILLINGER
Lørdag og søndag 13.00-16.00